

JO NO T'ESPERO!

Coincidint amb la visita a Barcelona, d'aquí a uns dies, del màxim responsable de l'Església catòlica, volem fer pública la nostra aposta en defensa de la laïcitat, un conjunt de valors que comprèn la llibertat de consciència, l'autonomia de l'individu, la separació entre l'Estat i les esglésies de qualsevol signe, i la recerca de la justícia i del bé comú de tots els ciutadans. La laïcitat és un marc de relació que permet als éssers humans viure en una societat més justa basada en el respecte i la convivència pacífica, per la qual cosa constitueix un dels principis fonamentals de totes les societats democràtiques modernes.

Malgrat això, alguns d'aquests valors són encara una utopia al nostre país perquè hi perviuen privilegis antidemocràtics que afavoreixen a uns més que a altres, que promouen algunes creences determinades per sobre de l'interès general. Aquest fet resulta especialment preocupant si tenim en compte que aquestes idees, a més de conformar el món particular de cadascú, participen de forma activa i decidida en el debat polític per definir el model de societat que volem per a tots, de manera que aquest mateix debat es perverteix perquè algunes organitzacions disposen d'un poder considerable gràcies als avantatges il·legítims que obtenen de la seva relació privilegiada amb l'Estat.

Moltes lleis del nostre ordenament jurídic estan pensades per afavorir la religió i les confessions religioses, però n'hi ha una en particular, o per dir-ho amb més propietat un conjunt de lleis, que estan específicament dissenyades per afavorir una confessió en concret: l'Església catòlica. Els Acords entre l'Estat Espanyol i la Santa Seu de 1976 i 1978, l'anomenat Concordat, pactats a les acaballes d'un règim franquista agonitzant que cercava una sortida desesperada al seu futur amb la col·laboració d'un Estat Vaticà, absolutista i clerical, nascut d'un pacte amb el règim feixista de Mussolini, es van fer exclusivament per blindar els privilegis de l'Església catòlica i evitar que aquesta organització pogués impedir la transició política a la democràcia.

Aquests pactes de caràcter internacional són ara una rêmora del passat que cal superar, perquè encara avui en dia condicionen les llibertats i la salut democràtica del nostre país, serveixen entre d'altres coses per justificar el finançament de creences privades, per promoure l'adoctrinament ideològic als centres escolars, que haurien de ser laics, per encobrir delinqüents acusats de pederàstia i, enmig d'una crisi salvatge que colpeja les famílies dels nostres treballadors i treballadores, pagar despeses sumptuoses com les que comportarà la visita del cap suprem dels catòlics els propers dies al nostre país.

Aquests privilegis s'han d'acabar ja. És hora de revertir aquesta situació antidemocràtica i demanar amb veu alta i ferma la fi d'aquesta injustícia. Per això exigim:

1. Què les creences religioses deixin de ser finançades amb els impostos
2. Què les escoles deixin de ser utilitzades com a plataformes d'apostolat
3. Què les religions deixin d'imposar els seus prejudicis morals a tota la societat
4. Què els clergues pederastes i els seus encobridors siguin portats davant la justícia
5. Què els nens siguin protegits de la superstició i la irracionalitat
6. Què l'Estat deixi de promoure la caritat a costa de la justícia social
7. Què els actes i llocs públics deixin d'estar presidits per símbols religiosos
8. Què els representants públics deixin d'afavorir les confessions religioses
9. Què es respecti el dret de tothom a viure segons la seva condició sexual
10. Què la apostasia sigui un dret reconegut per la llei

Per la derogació dels acords entre l'Estat Espanyol i la Santa Seu!

Per la separació entre l'Estat i l'Església!

Per un Estat laic!

¡YO NO TE ESPERO!

Coincidiendo con la visita a Barcelona, dentro de unos días, del máximo responsable de la Iglesia católica, queremos hacer pública nuestra apuesta en defensa de la laicidad, un conjunto de valores que comprende la libertad de conciencia, la autonomía del individuo, la separación entre el Estado y las iglesias de cualquier signo, y la búsqueda de la justicia y del bien común de todos los ciudadanos. La laicidad es un marco de relación que permite a los seres humanos vivir en una sociedad más justa basada en el respeto y la convivencia pacífica, por lo que constituye uno de los principios fundamentales de todas las sociedades democráticas modernas.

Sin embargo, algunos de estos valores son aún una utopía en nuestro país porque en él perviven privilegios antidemocráticos que favorecen a unos más que a otros, que promueven algunas creencias determinadas por encima del interés general. Este hecho resulta especialmente preocupante si tenemos en cuenta que estas ideas, además de conformar el mundo particular de cada cual, participan de forma activa y decidida en el debate político para definir el modelo de sociedad que queremos para todos, de modo que este mismo debate se pervierte porque algunas organizaciones disponen de un poder considerable gracias a las ventajas ilegítimas que obtienen de su relación privilegiada con el Estado.

Muchas leyes de nuestro ordenamiento jurídico están pensadas para favorecer a la religión y las confesiones religiosas, pero hay una en particular, o para decirlo con más propiedad un conjunto de leyes, que están específicamente diseñadas para favorecer a una confesión en concreto: la Iglesia católica. Los Acuerdos entre el Estado Español y la Santa Sede de 1976 y 1978, el llamado Concordato, pactados en las postrimerías de un régimen franquista agonizante, que buscaba una salida desesperada a su futuro con la colaboración de un Estado Vaticano absolutista y clerical nacido de un pacto con el régimen fascista de Mussolini, se hicieron exclusivamente para blindar los privilegios de la Iglesia católica y evitar que esta organización pudiera impedir la transición política a la democracia.

Estos pactos de carácter internacional son ahora una rémora del pasado que hay que superar, porque aún hoy en día condicionan las libertades y la salud democrática de nuestro país, sirven entre otras cosas para justificar la financiación de creencias privadas, para promover el adoctrinamiento ideológico en los centros escolares, que deberían ser laicos, para encubrir a delincuentes acusados de pederastia y, en medio de una crisis salvaje que golpea a las familias de nuestros trabajadores y trabajadoras, pagar gastos suntuosos como los que comportará la visita del jefe supremo de los católicos a nuestro país en los próximos días.

Estos privilegios deben acabar ya. Es hora de revertir esta situación antidemocrática y pedir con voz alta y firme el fin de esta injusticia. Por eso exigimos:

1. Que las creencias religiosas dejen de ser financiadas con los impuestos
2. Que las escuelas dejen de ser utilizadas como plataformas de apostolado
3. Que las religiones dejen de imponer sus prejuicios morales a toda la sociedad
4. Que los clérigos pederastas y sus encubridores sean llevados ante la justicia
5. Que los niños sean protegidos de la superstición y la irracionalidad
6. Que el Estado deje de promover la caridad a costa de la justicia social
7. Que los actos y lugares públicos dejen de estar presididos por símbolos religiosos
8. Que los representantes públicos dejen de favorecer a las confesiones religiosas
9. Que se respete el derecho de todas las personas a vivir según su condición sexual
10. Que la apostasía sea un derecho reconocido por la ley

¡Por la derogación de los acuerdos entre el Estado Español y la Santa Sede!

¡Por la separación entre el Estado y la Iglesia!

¡Por un Estado laico!